

Egész éjszaka volt olyan csönd, egy köhentés nem esett. Reggel az ébresztő után is. Hallhattuk, akár a pókok szövését, fonását is. A levegőt a szánkon szedtük.

Jöttek Jóskaért. Egy folyosón volt velünk. Ahogy vezették, szándékosan is zörgette a láncot, éles hangja volt, szétrepült a börtön minden zege-zugába. Míg végigment a hosszú folyosón, többször is elkiáltotta magát búcsúztában:

— Szervusztok, fiúk, isten veletek! Szervusztok, fiúk, szervusztok, isten veletek!

(Folytatjuk)

DER ISTVÁN: A MADARAK ELSZÁLLNAK